

ΤΗ ΚΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν Στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστῳ μεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος δ' Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸ θεόπνευστον ὄργανον, τῶν δογμάτων πέλαγος ἀνεξάντλητον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, τὸν κρατήρα τὸν πάγχρυσον, τὸν προχέοντα, ποταμοὺς διδαγμάτων μελιρρύτων, καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν, μελωδικῶς εὔφη μήσωμεν.

Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, τὸν ἀκτίσι φωτίζοντα, διδαγμάτων ἄπασαν τὴν ὑφήλιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸν σπόγγον τὸν πάγχρυσον τὸν ὑγρότητα δεινῆς, ἀπογνώσεως αἴροντα, καὶ δροσίζοντα, ἔκτακείσας καρδίας ἄμαρτίαις, Ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν Χρυσολόγον τιμήσωμεν.

Ο ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, χελιδων ἡ εὐλαλος καὶ πολύφωνος, τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἡ πέτρα ἡ ἄρρηκτος τῶν πιστῶν ὑπογραμμός, τῶν Μαρτύρων ἐφάμιλλος, ισοστάσιος, τῶν ἀγίων Ἅγγέλων Ἀποστόλων, ὁ Ὁμότροπος ἐν ὑμνοῖς, μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.

Ἐτερα Στιχηρὰ Προσόμοια

Ὕχος ὁ αὐτὸς Ο ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Τερωτάτην στησώμεθα χορείαν, στέφος γὰρ χρυσόμορφον, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, βασιλικὴ δόξῃ σήμερον, ἀπὸ Κομάνων, πρὸς πόλιν ἥκει τὴν Βασιλεύουσαν, λάμπει στίλβον ἄνωθεν, τὴ ἐπανόδω αὐτοῦ, πρὸς βασιλείαν τὴν ἄϋλον, πιστοὺς εἰσάγει, καὶ τῷ τῶν ὅλων προσοικειοὶ Βασιλεῖ, διὸ βοῶμεν, Χρυσεπώνυμε, Πάτερ θεῖε Χρυσόστομε πάγχρυσε, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ως οὐρανὸς φαεινὸς τῆς Ἐκκλησίας, δύσιν ὁ Χρυσόστομε τὴν ὑπερόριον, καθυποστὰς ἀπηνέστατα, ἐπανατέλλεις, σήμερον χαίρων τὴ κτίσει ἄδυτος, θάλπεις ἐγκοσμούμενος, θαυμάτων ἀστροις σοφέ, φέρεις Χριστὸν ὑπερλάμποντα, ἡλίου δίκην, σοῦ δαδουχοῦντα νὺν τὴν ἐπάνοδον, διὸ βοῶμεν. Φωταυγέστατε, φωτολόγε Χρυσόστομε πάνσοφε, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νὺν οὐρανὸς τοὶς Ἅγγέλοις συγχορεύει, κτίσει συνευφραίνονται, βροτῶν συστήματα, ὁ γὰρ ἐν γῇ οὐρανόφρονας, δεικνὺς τοὺς πάντας, κλίμακιθεία, σεπτῶν ὥμητων αὐτοῦ, οὗτος τὴν ἐπάνοδον, τῶν θεοδρόμων βαθμῶν, ὡς, Ἰακὼβ νέος δεικνυσιν, Ἅγγέλων θείων, ἀγαλλομένων τὴ μεταθέσει ἀότού, διὸ βοῶμεν, Παμμακάριστε, τῶν ἄϋλων Ἅγγέλων συνόμιλε, Χρυσολόγε δυσώπει, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Ὕχος δ' Κοσμᾶ

Οὐκ ἔδει σε Χρυσόστομε, τὴν Βαοιλίδα κοταλείψαντα, παροικεῖν ἐν Κομάνοις, ὅθεν θεόθεν ἡγμένη, ἡ Ἀνακτορικὴ πανδαισία, πάλιν σὲ ἐπανήγαγεν ἐν τοῖς βασιλείοις, εὐφράνθη δὲ ἡ Ἐκκλησία ιδούσά σε, ἀνθομολογουμένη καὶ λέγουσα. Μεγαλύνει ἡ δόξα μου τὸν Κύριον, ἀποδόντα μοὶ τὸν νυμφαγωγόν, καὶ τὸ στήριγμα τῆς πίστεως, τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀξιωμάτων μου, καὶ ἀνάπαυσιν τῶν ἐμῶν κροτάφων, τὸ ὑψος τῆς ταπεινοφοροσύνης, καὶ βάθος τῆς ἐλεημοσύνης, καὶ πλοῦτον τῆς ἐμῆς πτωχείας, καὶ μῆκος τῆς μετανοίας. Διὸ αἵτούμεν σε Ὁσιε Πάτερ, τὴν εἰρήνην αἴτησαι, καὶ ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὁ αὐτὸς

Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ Προφήτης Δανιὴλ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνη σε, τῷ μεγαλείᾳ σοὶ ποιήσαντι. Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάση εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοὶς πάθεσι, καὶ τὸ

πλανηθὲν ὄρειάλωτον εύρῶν πρόβατον, τοὶς ὕμοις ἀναλαβῶν, τῷ Πατρὶ προσαγάγη, καὶ τῷ ἴδιῳ θελήματι, ταὶς οὐρανίαις συνάψει Δυνάμεσι, καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

**Παροιμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κέφ. 10, 6-7 & 3, 13-16 & 8,...)**

Μνήμη δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογίᾳ Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν (οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτὴ οὐδὲν πονηρόν, εὐγνωστὸς ἐστι πᾶσι τοὶς ἐγγίζουσιν αὐτήν), πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου ὃ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἑρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμᾶς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοι μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προϊεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοὶς ἀνθρώπων. Ὄτι ἔγω ἡ σογία κατεσκεύαστα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἔγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ γρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ γιλοῦντας ἀγαπῶ, οἰδὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν, ἄκακοι, πανουργίαν, οἰδὲ ἀπαίδευτοι, ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἑρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὄρθα. Ὄτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοὶς νοοῦσι, καὶ ὄρθα τοὶς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

**Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Ἐκλογὴ)**

Ἐγκωμιαζομένου Δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί, ἀθανασία γὰρ ἐστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν, ὃ ἄνδρες, σοφίαν καὶ ποθήσατε καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὖ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὄτι αὐτός, καὶ τῆς σοφίας ὁδηγὸς ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής. Καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Η πάντων τεχνῆτις ἐδίδαξε με σοφία, ἐστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερόν, ἄγιον, ἀπαύγασμα φωτὸς ἀιδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δὲ ἐστιν ἥλιον, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν, φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκεται προτιμοτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἐδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἀγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντὸς ἐστιν ἡ εὐσέβεια. Καὶ οὐ μὴ Κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηρούς ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἔαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὄρθως. Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβευτοῦ πολυχρονίους. Ἐστω δὲ ἡμῶν ἰσχὺς νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι, καὶ ἐναντιοῦται τοὶς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἀμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παίδα Κυρίου ἔαυτὸν ὄνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἐλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρὺς ἐστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος, ὅτι ἀνόμοιος τοὶς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων, ἵδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτού ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. “Υβρεὶ καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ, θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν, ἐσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν, ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἐγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν ὅτι σὺ Θεός, μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου τὴν ἔξουσίαν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ὁρόμενος παντὸς κακοῦ, ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοὶς ὄσιοις σου χάριν, καὶ τῷ σῷ βραχίονι τοὶς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

**Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Ἐκλογὴ)**

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας, στόμα σοφῶν μελετᾶ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρός δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς, υἱὸς γὰρ

δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὄσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφίᾳ Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ, φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπῶντων αὐτήν, ὁ ὁρθίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιάσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὄτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμηντού κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὄτι ὁ πάντων Δεσπότης ἡγάπησεν αὐτήν, μύστις γὰρ ἔστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσιν ἀρεταί, σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὃν χρησιμώτερον οὐδὲν ἔστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἴ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τίς, ὅιδε τὰ ἀρχαία, καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται ὀτροφὰς λόγων, καὶ λυσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι σύμβουλός ἔστιν ἀγαθή, καὶ ἀθανασία ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἔξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τὴ σοφία σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σου γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δὸς μοὶ τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ μὲ ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ νίὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαρούσά μοὶ διδάξῃ με, τὶ εὐάρεστόν ἔστι παρὰ σοί, καὶ ὀδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ μὲ ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἰεπίνοιαι αὐτῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

“**Ηχος πλ. α'** **Χαίροις ἀσκητικῶν**

Χαίρει ἡ Ἔκκλησία Χριστοῦ, ἐπὶ λυχνίας Ἱερὰς κατοπτεύουσα, τὸν λύχνον τὸν φωτοφόρον, ὃν καθελόντες ἔχθροί, τῆς σιγῆς μοδίῳ συγκατέκρυψαν. Τιμᾶ ἐπὶ ὄρους σε, τῶν ἀρετῶν Πάτερ Ὅσιε, πυρσὸν ὡς θεῖον, οἰκουμένης τὰ πέρατα, ὑπὲρ ἥλιον, ἀπαστράπτοντα θαύμασι. Σήμερον ἡ ἀδέκαστος, Θεοῦ κρίσις δείκνυσι, δικαιοσύνην ἐξ ὑψους, ὡς μεσημβρίαν ὑπέρφωτον, τὴν σὴν καὶ παρέχει, τοὶς ἐν κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ ἀτόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Βρύει ὡς μυροθήκη τερπνή, τὰ τῶν θαυμάτων θεία ῥεῖθρα Χρυσόστομε, ἡ λάρναξ ἡ σὴ ἐν κόσμῳ, καὶ ιαμάτων ῥοαίς, τὰς ψυχὰς μυρίζει τῶν τιμῶντων σε, Χριστοῦ τῶν χαρίτων γάρ, τοὶς ἀϋλοὶς ἀρώμασι, καταπλούστησας, εὐώδιαν δεδώρησαι, τὴν ἀείζων, τοὶς ἐν πίστει προστρέχουσιν, ὅθεν καταπολαύοντες, χαρίτων σῶν Πάνσοφε, καὶ τῶν ἀχράντων καὶ θείων, κατατρυφῶντες λειψάνων σου, πιστῶς ἐξαιτοῦμεν, ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

Κόσμου ὁ σιτομέτρης πιστοί, ὁ ἐν τρυφῇ τὴν οὐρανία τοῦ Πνεύματος, καρδίας ἐκτρέφων πάντων, οὐκ ἐξ Αἰγύπτου χωρεῖ, Ἰωσὴφ δὲ νέος προδεικνύμενος, σεπτοὶς ἐν λειψάνοις, ἀπὸ Κομάνων μετάγεται, δεινῶν τὴν ζάλην, καὶ τὸ πέλαγος σήμερον, τὸ τῶν θλίψεων, διατέμνων ἐντεύξει. Τοῦτον οὖν μακαρίσωμεν, καὶ πίστει βοήσωμεν. Πάρεσο Μάκαρ ἐν μέσῳ, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, αὐτοῖς σωτηρίαν, παρεχόμενος πλουσίως, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... “**Ηχος πλ. β'**

“Οσιε τρισμάκαρ, Ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, καὶ τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητής, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων, αὐτὸς καὶ νὺν πανεύφημε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβείας σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε, σὺ εῖς ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἰκετεύομεν, Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἱεράρχου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἔλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Απολυτίκιον Ἡχος πλ. δ'

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὑψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Άλλὰ σοὶς λόγοις παιδεύων, Πάτερ, Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἡχος α' Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Δογμάτων ἀστραπαίς, ὥσπερ ἥλιος μέγας, ἐφώτισας τὴν γῆν, καὶ ἀγνοίας τὸ σκότος, μακρὰν ἀπεδίωξας, Ἰωάννη Χρυσόστομε, ὅθεν δέομαι, τοῦ αἰωνίου μὲ σκότους, ἐλευθέρωσον, καὶ φωτισμοῦ σωτηρίας, εὐχαίς σου ἀξίωσον.

Δόξα... τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἄσπόρως τὸν Χριστόν, ἀπεκύησας μόνη, τὸ θαῦμα ὑπὲρ νοῦν, πῶς Παρθένος καὶ Μήτηρ, διὸ Θεοτόκον σε, προσκυνοῦντες δοξάζομεν, σὺ γὰρ ἔτεκες, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν δυσώπησον, τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἡχος δ' Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ως χρυσαυγές τε καὶ τερπνὸν θεορῆμον, ὅργανον θεῖον κελαδοῦν Ἐκκλησία, ὑπὸ Χριστοῦ Χρυσόστομε δεδώρησαι, χελιδὼν ἡ εὐλαλος, χρυσαυγίζουσα Μάκαρ, νοὺς ὁ χρυσοστόλιστος, λύρα τῆς μετανοίας, τοὺς σὲ τιμῶντας ρύσαι πειρασμῶν, σαὶς ἰκεσίαις Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Δόξα... τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφευγῶς ὁ ταπεινὸς σκέπην θείαν, παρακαλῶ δεόμενος. Ἐλέησον Ἀγνή, ὅτι ὑπερήράν μου, κεφαλὴν ἄμαρτίαι, καὶ πτοοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω, ἱκετηρίαν ποίησον σεμνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ρύσθήναι με.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα Ἡχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Θεία ψήφω τῆς Χριστοῦ, ποίμνης ἀξίως γεγονῶς, Ἀξιάγαστε ποιμήν, οἴά πὲρ λύκους ἐξ αὐτῆς, ἐν τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου ἀπεδίωξας, ἐλέγχων ἀφειδῶς, παρανομοῦντας σοφέ, ὑφ' ὃν καὶ ἔλαθείς, φθόνω Χρυσόστομε, μακρὰν ὁδὸν διήνυσας στερρόφρον, ὑπὲρ αὐτῆς ἐν ἦ τέθνηκας, ἀλλ' ἐπανῆλθες πρὸς Βασιλίδα, νέμων θεία χαρίσματα.

Δόξα... τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βᾶτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ἀαρῶν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοὶς ἱερεύσιν ἐκραύγαζε. Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει

Παρθένος.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

Ἀντίφωνον Α'

- Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ μὲ πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.
- Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ώς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα...

Ἄγιο Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τὴ τριαδικὴ Μονάδι ιεροκρυφίως.

Καὶ νῦν...

Ἄγιο Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἀπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον Ἡχος δ'

Τὸ ἀτόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ Ἐθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένη.

Τό, πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'

Δόξα... Ἡχος β'

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν Πνεύματι, Ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν τελούντες σου τὴν μνήμην Ἱεράρχα, Χρυσόστομε Ὅσιε, φωστὴρ τῆς Ἑκκλησίας.

Καὶ νῦν... Ταὶς τῆς Θεοτόκου...

Εἴτα Στίχος, Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον
Ἡχος πλ. β'

Σάλπιγξ χρυσόφωνος ἀνεδείχθης, χρυσορρῆμον Χρυσόστομε, χρυσουργῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τοὶς χρυσεπόνοις σου διδάγμασι, προφητικῶς γάρ εξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ κόσμου παντὸς τὰ πέρατα ἐφώτισεν.

Οἱ Κανονες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Είρμῶν εἰς σ' καὶ τοῦ Ἀγίου οἱ δύω εἰς η'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χαίροις χαρὰς σκήνωμα, τῆς λύπης λύσις. Ωδὴ Ιωάννου.

Ωδὴ α' Ἡχος πλ. δ' Ὁ Είρμος

«Ἀρματηλάτην Φαραω ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα».

Χαῖρε κατάρας παλαιὰς ἡ λύτρωσις, καὶ εὐλογίας πηγή, χαῖρε ζωῆς Μήτηρ, Ἄδου ἡ καθαίρεσις, θανάτου ἡ ἀναίρεσις, χαῖρε λύσις τῆς λύπης, χαρὰς χωρίον εὐρύχωρον, χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ἄρμα τοῦ Λόγου λογικὸν καὶ ἔμψυχον, χαῖρε πανάμωμε, Δανιηλὶκὸν χαῖρε, ἄρμα πολυώνυμον, ἄρ' μὰ μυριοπλάσιον, χαῖρε ἡ ἀσυγκρίτως, τῶν Χερουβίμ ὑπερέχουσα, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑπερφέρουσα.

Ιερωτέρα νοερῶν Δυνάμεων, χαῖρε Θεόνυμφε, χαῖρε κτιστῆς πάσης, ἀνωτέρα φύσεως, χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, χαῖρε πύρινε θρόνε, χαῖρε λυχνία πολύφωτε, χαῖρε μυριώνυμε Δέσποινα.

Ῥάβδος ἐκ ρίζης Ιεσσαὶ βλαστήσασα, χαῖρε ἀμόλυντε, χαῖρε βλαστῷ ράβδου, τῆς Ἀαρωνίτιδος, διαγραφεῖσα πρότερον, μυστικῶς καὶ βαθέως, ώς γάρ ἐκείνη τὰ κάρυα, οὕτω τὸν Χριστὸν σὺ

έξήνθησας.

Κανὼν τοῦ Ἅγιου

Ποίημα Θεοφάνους

‘Ωδὴ α' Ὡχος πλ. δ'

«Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, ὡδὴν ἐπινίκιον ἄδοντες καὶ βιῶντες. Ἀσωμέν σοὶ τῷ μόνῳ Δεσπότῃ».

Πλοῦτον ἐναπέθου σὴ ψυχή, τὸν θησαυρὸν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ Χρυσόστομε, ἐξ οὗ τὴν Ἐκκλησίαν πλουτίζεις τοὶς λόγοις σου, ἥτις σου ἐπαξίως, ἔορτάζει ἐπάνοδον θείαν.

Λόγοις κατεποίκιλας χρυσοῖς, τὴν ιερὰν Χρυσόστομε, τῆς Ἐκκλησίας στολήν, ἥν πρώην ἐξ αἰμάτων, Χριστὸς προεξύφανεν, ὅθεν σου ἐπαξίως, ἔορτάζει ἐπάνοδον θείαν.

Πέτρα ἀνεδείχθης ἀκλινής, καὶ στῦλος καὶ ἑδραίωμα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τοῦ ἀκρογωνιαίου, ἐν ᾧ ὁ κοδόμησας, λόγους θεοσεβείας, ὕσπερ λίθους σοφὲ Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον

Μόνη ἀπειρόγαμε σεμνή, Μαρία ἀειπάρθενε, Θεοτόκε Κυρία, ἀγνὴ ἐκλελεγμένη, ἐξαίρετε Δέσποινα, πάντων τῶν ποιημάτων, σὲ ἐλπίδα κεκτήμεθα πάντες.

“Ετερος Κανὼν τοῦ Ἅγιου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῷ χρυσογλώττῳ, τρίτον ἔξάδω μέλος. Ἰωσήφ.

‘Ωδὴ α' Ὡχος γ'

«Οτὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροί σας, καὶ τεμων θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται».

Τὸ θεόφθογγον στόμα, τὸ χρυσόφωνον, ἡ τῶν λόγων λαμπρότης, τὸν ἐμὸν λάμπρυνον, ταὶς ἰκεσίαις σου νοῦν, ὅπως ἀνυμνήσω σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην, Ἰωάννη χάριτος, θείας φερώνυμε.

Ως ἀστὴρ ἑωσφόρος, ως φαεσίμβροτος ἥλιος, ως φωστὴρ εὐσεβείας, ὑπὸ γὴν Ὅσιε, δύνας δεσμοὶς φυσικοίς, αὐθις ἔξανέτειλας, ἡμῖν τοὶς τέκνοις σου πέμπων, τῶν θαυμάτων ἄφθονα τὰ σελαγήματα.

Χρυσορρήμονι γλώττῃ, τῶν διδαγμάτων ἐνέπλησας, τὴν ὑφῆλιον πᾶσαν, καὶ χρυσοῖς μέλεσι, τῶν ἱαμάτων αὐγάς, πάσιν ἐναπήστραψας, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἀφανίζων Ὅσιε, τὴν ἐπανόδω σου.

Θεοτοκίον

Ἐρητορεύων τὰ θεία, μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν, ὑφηγήσω τὸν Λόγον, κὰν διπλοῦς πέφηνεν, ἐκ τῆς Ἀγνῆς προελθῶν, σάρκα προσλαβόμενος, ἥν εὐλογοῦμεν ἀπαύστως, καὶ πιστῶς δοξάζομεν θεῖε Χρυσόστομε.

Καταβασία

«Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε, ώσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Τῆς Θεοτόκου

‘Ωδὴ γ' Ὁ Εἱρμὸς

«Οὐρανίας ἀψιδος, ὄροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε».

Ἴσχυρότατον ὅπλον, χαῖρε πιστῶν Δέσποινα, χαῖρε κραταιὰ προστασία, χαῖρε ἀντίληψις, χαῖρε βοήθεια, ἀμαρτωλῶν, χαῖρε τεῖχος τῶν προσκαλουμένων σε, χαῖρε τοῦ κόσμου χαρά.

Σωτηρίας ἀνθρώπων, χαῖρε στερρὸν ἔρεισμα, χαῖρε τοῦ ἄδαμ καὶ τῆς Εὔας ἡ ἐπανάκλησις, δι' ἣς ἀπέλαβον, τὴν παλαιὰν εὐκληρίαν, χαῖρε ἡ ἀνοίξασα, πάλιν Παράδεισον.

Χαῖρε ἄφλεκτε βᾶτε, χαῖρε φωτὸς ὅχημα, χαῖρε τοῦ ἡλίου νεφέλη, χαῖρε περίδοξε, καὶ περιλάλητε, τοῦ Βασιλέως καθέδρα, χαῖρε πόλις ἔμψυχε, Χριστοῦ τοῦ ζωντος Θεοῦ.

Ἀπειρόγαμε Μῆτερ, χαῖρε ἀγνὴ Δέσποινα, χαῖρε ἡ ἀνήροτος χώρα καὶ ἀγεώργητος, ἡ γεωργήσασα, τὸν Γεωργὸν τῶν ἀπάντων, χαῖρε γῆ, ἀλήθειαν ἡ ἀνατείλασα.

Τοῦ Αγίου

Οὐκ ἔστιν ἄγιος

Χρυσέοις διδάγμασι, κατεχρύσωσας σοφέ, τῆς Ἑκκλησίας τὸν στέφανον, καὶ ταύτης ἐποίκιλας, τὴν εὐπρέπειαν Πάτερ, τῷ κάλλει τῶν λόγων σου, διὸ σὲ κατ' ἀξίαν τιμᾶ.

Μυρίζουσιν Ὀσιε, ὃς πὲρ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, οἱ ἀτμοὶ τῶν καμάτων σου, δι' ὃν εὐηρέστησας, τῷ Θεῷ Ιεράρχα, κινδύνοις καὶ θλίψει, καὶ γῆ προσομιλήσας μακρά.

Ως ἄνθη μυρίζουσιν, οἱ τῶν λόγων σου καρποί, νοητῶς ἀποστάζοντες, τὸν θεῖον Χρυσόστομε, γλυκασμὸν τῆς σοφίας, καὶ νὺν εὐωδιάζοντες, ἡμᾶς ταὶς πρακτικαίς ἀρεταῖς.

Θεοτοκίον

Ἀμέριστος ἔμεινας, εἶ καὶ σάρκα δι' ἐμέ, ἐκ Παρθένου ἐφόρεσας, διὸ καὶ ἐν δύῳ σε, προσκυνῶ ταὶς οὐσίαις, καὶ δύῳ θελήσεσι, καὶ δύῳ ἐνεργείαις Χριστέ.

Ἐτερος τοῦ Αγίου

Ο ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα

Ὑπερορίας ὑπέκρυψε σε μυχοίς, τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, Βασιλὶς ἡ τυφλώττουσα, Χριστὸς δ' ὑψηλότερον, ἐν τῇ λυχνίᾳ, καὶ πάλιν ἐπανάγει.

Σταλάζων ῥεῖθρα θαυμάτων καὶ ποταμους, προχέων ιάσεων, ἐπανῆλθες Χρυσόστομε, τοὶς πιστῶς τιμώσι σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην Ιωάννη.

Ο χρυσορρόας Νεῖλος ὁ πλημμυρῶν, ἐν λόγοις ἐν θαύμασιν, ἐπανῆκε, συνδράμωμεν, πιστῶς ἀπαντλήσωμεν, ἀφθόνως πάντες ἐν πᾶσι κορεσθῶμεν.

Θεοτοκίον

Γεώδης φύσις οὕ σθένει σὲ ἀνυμνεῖν, ἦν Ἀγγελοι μέλπουσιν, ὡς Θεὸν σωματώσασαν, πλὴν πιστῶς οἱ δούλοι σου, ἀποτολμῶμεν ὑμνεῖν σὲ καὶ δοξάζειν.

Καταβασία

«Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἑκκλησίαν, ἦν ἐκτήσω, τῷ τιμίω σου αἴματι».

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὴν σοφίαν ἐξ ὑψους καταμαθῶν, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοὶς πάσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, καὶ τὴν Ἀγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοὶς λόγοις σου, δθεν καὶ πρὸς ζῆλον, βασιλίδα ἐλέγξας, ἀδίκως τῆς ποίμνης σου, ἀπελάθης Μακάριε, Ιωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... τὸ αὐτὸ

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τῆς Τριάδος τὸν ἵνα ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα Παρθένε καὶ θαυμαστῶς, τοῦτον ἀπεκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ κοινωνὸν τῆς θείας, κατέστησας φύσεως, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, τὴν πάλαι ἐξόριστον, ὅθεν συνελθόντες, οἱ τῷ τόκῳ σου πάντες, σωθέντες, Πανάμωμε, τοὶς σοὶς λόγοις ἐπόμενοι, χρεωστικῶς σὲ μιακαρίζομεν, αἵτούμενοι Χριστὸν τὸν Θεόν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς σὲ δοξάζουσι πίστει, ὡς Μητέρα αὐτοῦ.

Τῆς Θεοτόκου

‘Ωδὴ δ’ Ὁ Εἰρμὸς

«Σύ μου ἰσχύς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος, διὸ σύν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακοὺμ σοὶ κραυγάζω, Τὴ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε».

Ἀνατολή, τοῦ Πατρικοῦ ἀπαυγάσματος, καὶ Ἡλίου, τοῦ ἐξανατείλαντος, πρὸ Ἐωσφόρου ἐκ τοῦ Πατρός, χαῖρε Θεοτόκε, νεφέλη κούφη καὶ ἔμψυχε, Παρθένε χαῖρε Μήτηρ, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη Πανάμωμε.

Σὺ τὸ χρυσοῦν, θυμιατήριον Δέσποινα, τοῦ ἀστέκτου, καὶ ἀϋλου ἄνθρακος, ἐν ᾧ ἐκαύθη διαρραγέν, τῆς ἀδαμιαίας, παρακοῆς τὸ χειρόγραφον, διὸ σοὶ χαῖρε κράζω, δι' ἣς πάσιν ἐδόθη, ἡ χαρὰ καὶ τρυφὴ καὶ ἀπόλαυσις.

Σὺ τῶν βροτῶν, δόξα καὶ κλέος καὶ καύχημα, καὶ Ἀγγέλων, στέφος καὶ διάδημα, διὸ ἡ γῆ, καὶ ὁ οὐρανός, μίαν Ἐκκλησίαν, στησάμενοι παναρμονιον, τό, Χαίρε σοὶ βιῶμεν, χαῖρε Δέσποινα κόσμου, χαῖρε πάντων ἄνθρώπων βοήθεια.

Κλίνη σεπτή, ἡν Σολομῶν προδιέγραψε, κυκλουμένην, δυνατοὶς ἐξήκοντα, χαῖρε Παρθένε ἡ κεχρυσωμένη, τοῦ νοητοῦ ἀγιάσματος, λαβὶς ἡ θεία χαῖρε, χαῖρε βᾶτε πυρφόρε, χαῖρε πύλη καὶ κλῖμαξ καὶ γέφυρα.

Τοῦ Άγίου

‘Ἐξ ὄρους κατασκίου

Νέος Ἀβραάμ, ἐδείχθης Ἱεράρχα, ἄλλον Ἰσαάκ, τὸν βίον θυσιάσας, καὶ μυστικὴν ὄλοκάρπωσιν ἀνενέγκας, ἐν τῷ πυρὶ τῆς συνειδήσεως.

Σὺ τὸν Ἰακώβ, ζηλώσας θεοφόρε, κλῖμαξ πρακτικῆς, ἐδείχθης πολιτείας, τὰς ἀναβάσεις τῶν θείων σου νοημάτων, ἐν τῇ καρδίᾳ σου τιθέμενος.

Τάβδω μυστική, τὴ γλώττη διασχίσας, ὅλην τῆς Γραφῆς, τὴν ἀβυσσον Τρισμάκαρ, ὡς Μωϋσῆς διεβίβασας τοὺς ἀνθρώπους, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον

Χαῖρε θησαυρέ, τῆς πάντων σωτηρίας, χαῖρε νοερά, πηγὴ τῶν ιαμάτων, χαῖρε τὸ ἄγιον ὅρος, ὃ ὁ Προφήτης, Θεογεννῆτορ προεώρακεν.

“Ετερος τοῦ Άγίου

‘Ἐθου πρὸς ἡμᾶς

Λόγων ἐρασταί, τὸν τῶν λόγων μέγαν Κοσμήτορα, λόγοις ἱεροῖς χαρμονικῶς, ἐπανιόντα δεῦτε τιμήσωμεν, λόγους ματαιόφρονας, σοφία λόγων λήρους ἀπελέγξαντα.

‘Ωλβισας ἡμᾶς, διδαγμάτων πλούτω Χρυσόστομε, χείρα δ' ἀναστέλλεις ἐμβριθῶς, πλεονεξίας πλούτω τὴν βρίθουσαν, ἐλέγχων τρανότατα, καὶ κατὰ νόμον, πλούτω θείας χάριτος.

Τόξον δυνατῶν, ἴταμότης τύραννος τέθλασται, σὺ δ' ἐν ἀσθενείᾳ τῆς σαρκός, ἀγγελικῶς βιοὺς

ύπερισχυσας, ικέτας Χρυσόστομε, τοὺς πρὶν διώκτας, ἔχων ἱερώτατε.

Θεοτοκίον

Τάξεις νοεραί, ύμνωδίαις Κόρη σὲ μέλπουσιν, ὃν γὰρ οὐκ ἴσχύουσιν ὄρᾶν, ἐκ τῆς ἀγνῆς νηδύος σου τέτοκας, σάρκα προσλαβόμενον, ἀναλλοιώτως, πάναγνε Θεόνυμφε.

Καταβασία

«Ἐκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ, τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθῶν, τοῦ ἀγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὥφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλιφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἱ νέσεως».

Τῆς Θεοτόκου

Ωδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἴνα τὶ μὲ ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψε με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δεῖλαιον, ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι».

Νοερὰν σατραπείαν, καὶ τυραννικὴν ἐναέριον φάλαγγα, παρελθεῖν ἀλύπως, ἐν καιρῷ τῆς ἐξόδου μου πάρεχε, ἵνα σοὶ τό, Χαῖρε, χαρμονικῶς, Δέσποινα κράζω. Χαῖρε πάντων ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε.

Ως χαρὰν συλλαβοῦσα, χαῖρε ὑπεράμωμε, χαῖρε ὑπέραγνε, χαῖρε τῆς Ἀγνείας, πορφυρόχρουν ἄνθος ἡδύπνοον, χαῖρε παρθενίας, κακοβαφὲς ἐρυθρὸν ῥόδον, καὶ Θεοῦ τὸ εὐώδες ὄσφράδιον.

Μυστικὴ μυροθήκη, χαῖρε τὸ ἡδύπνοον μύρον ἡ βρύουσα, χαῖρε θεία κρήνη, ἡ τὸ ὄδωρ τὸ ζῶν ἀναβλύζουσα, χαῖρε ἡ τὸν βότρυν, τὸν τῆς ζωῆς καρποφοροῦσα, ἀγεώργητος ἄμπελος Δέσποινα.

Ἀδιόδευτε πύλη, χαῖρε ἦν διώδευσε Χριστὸς ὁ Κύριος. Παραδείσου πύλας, ἡ ἀνοίξασα χαῖρε τῷ τόκῳ σου, χαῖρε δι' ἣς χαίρει, ὁ οὐρανὸς καὶ γῆ χορεύει, καὶ τὰ ἄνω τοὶς κάτω συνάπτονται.

Τοῦ Αγίου

Ο ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας

Τὴν Ἱερὰν στολήν σου, κατακοσμήσας τοὶς ἄθλοις τῶν πόνων σου, ἔδειξας λαμπροτέραν, τὴν Ἱεραρχίαν Χρυσόστομε.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα, ιερομόστα γενναίως διήνυσας, πόλεσιν ἀοικήτοις, καὶ ὑπερορίαις στελλόμενος.

Τῇ ἀστραπῇ τῶν λόγων, τὴν ὑπερκόσμιον γνῶσιν ἐβρόντησας, Μύστα τῶν ἀπορρήτων, ὑετοὺς δογμάτων ὄμβρήσας ἡμῖν.

Θεοτοκίον

Ἄνευ φθορᾶς τεκοῦσα, Θεογεννῆτορ τὸν ἀσπόρον τόκον σου, μόνη ὥφθης Παρθένος, βρέφος ὑπομάζιον φέρουσα.

Ἔτερος τοῦ Αγίου

Πρὸς σὲ ὄρθρίζω

Ως ἔαρ ὥφθης, εὐωδιάζον μυστικῶς, χαρίτων ἄνθεσι τῶν πιστῶν τὰ πλήθη, λύων κακῶν τὸν χειμῶνα Πάτερ, ἐν τῇ ἐπανελεύσει σου.

Τὸ θεῖον ρέθιρον, τῶν χαρισμάτων ἡ πηγή, ἐπανελήλυθεν, οἰδιψῶντες δεῦτε ὄδωρ ζωῆς, ἀπαντλεῖτε πίστει, ἐνθέως εὐφραινόμενοι.

Τυὲν ἐκρύβης, οἵμοι! τὸ κάλλος τὸ ἐμόν, ἀλλ' ἐπανήλθές μοὶ ποθητὸς ἐν χρόνῳ, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία Πάτερ, βοᾷ σοὶ ἐπανήκοντι.

Θεοτοκίον

Ἔλεωσαί μοί, τὸν προελθόντα ἐκ τῆς σῆς, γαστρὸς Πανάμωμε, σαρκοφόρον Λόγον, ὃν ἐν ναῷ Συμεὼν

βαστάζων, ώς Κτίστην ἐμεγάλυνεν.

Καταβασία

«Ως εἶδεν Ἡσαίας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὃ τάλας! ἐβόα, ἐγώ, πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα».

Τῆς Θεοτόκου

Ωδὴ ζ' Ὁ Εἱρμὸς

«Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ώς Ἰωνάς. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Ἡ ἔμψυχος χαῖρε Δέσποινα κόχλος, ἡ κογχύλη, σῶν ἀχράντων αἵματων πορφυραυγή, ἐρυθρὰν ἀλουργίδα, τῷ τοῦ παντὸς Βασιλεῖ, πορφυρώσασα, τὴν γύμνωσιν τὴν τοῦ Ἄδαμ, ἡ σκεπάσασα χαῖρε Πανύμνητε.

Στηρίζει μὲν, τὰς καρδίας ἀνθρώπων, φυσικῶς ὁ αἰσθητὸς ἄρτος Κόρη. Χριστιανῶν, τὰς ψυχὰς δὲ κρατύνει, τὸ σὸν ἀδόμενον ἄγιον ὄνομα, ἐντεῦθεν καὶ χαρμονικῶς, πᾶσα γλῶσσα τὸ χαῖρε κραυγάζει σοί.

Λυχνία, ἡ χρυσαυγίζουσα χαῖρε, κιβωτὸς ἡ θεοχώρητος, χαῖρε σκηνή, χαῖρε ἄγιον ὄρος, χαῖρε τοῦ ζῶντος Θεοῦ πόλις ἔμψυχε, παλάτιον χαῖρε Χριστοῦ, χαῖρε τέμενος θεῖον πολύφωτον.

Ὑπέραγνε, ὑπεράμωμε χαῖρε, τὸ τῆς φύσεως ἔξαίρετον ἄνθος, χαῖρε Κοινή, τῶν ἀνθρώπων τοῦ γένους, φιλοτιμία καὶ χάρις θεόσδοτος, τὴν ἄτιμον φύσιν τῶν βροτῶν, ἡ τιμήσασα χαῖρε τῷ τόκῳ σου.

Τοῦ Αγίου

Ως τὸν Προφήτην ἐρρύσω

ἄσπερ χρυσὸν ἐκ μετάλλων, ἐκ τοῦ βάθους σοφὲ τῆς καρδίας σου, τὰ πάγχρυσα δόγματα ἡμῖν ἐθησαύρισας, καὶ τὰ σὰ λόγια πλοῦτον κατέλιπες.

Τὴν παναγίαν σου μνήμην, ὁ λαὸς ἑορτάζων Χρυσόστομε, δοξάζει τὸν Κύριον, τὸν σὲ ἐκλεξάμενον, καὶ καλέσαντα, εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

Εἰ καὶ νεκρὸς εἴ ἐν τάφῳ, ἀλλὰ ζώνεντῷ κόσμῳ Χρυσόστομε, κηρύττεις μετάνοιαν, καὶ γράφεις συγχώρησιν, ἐγγυώμενος, τοὺς μετανοοῦσι θερμῶς.

Θεοτοκίον

Τὸν ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, καὶ ἐν κόλποις Πατρὸς καθεζόμενον, τὸν σάρκα φορέσαντα, καὶ μείναντα ἀτρεπτὸν, προσκυνήσωμεν, ώς Θεὸν καὶ κυριον.

Ἐτερος τοῦ Αγίου

Ἄβυσσος ἐσχάτη

Τέμνει σε τῆς Ἔκκλησίας Χριστοῦ ἡ ἔκφρων βασίλισσα, ἀποτόμως ἐλέγχουσα, ἀλλ' αὐτίκα τέμνεται, σὺ δὲ ἐλέγχεις ἀθάνατα, τὴν ἔξαίσιον προτομὴν ἐργασάμενος.

Ὥργανον ἐδείχθης τοῦ παντουργοῦ, Χρυσόστομε Πνεύματος, ὑπηχοῦν ἐμμελέστατα, κωφεύει δ' ἡ τύραννος, ώς ἀσπὶς πρὸς ἐπάσματα, καὶ οἰκτρότατον, ἀνταλλάττεται θάνατον.

Νέκρωσιν κὰν τέθνηκε μὴ παθεῖν, σαφῶς ἀνεδίδαξε, Βασιλεῖς ὁ Χρυσόστομος, αὐτῶν γὰρ προστάγμασιν, ἀπειθήσας τὸ πρότερον, ταὶς δεήσεσιν, ἐπανῆκε τὸ δεύτερον.

Θεοτοκίον

Ἐνα σὲ τὸν ἐκ Παρθένου νοῶν, κὰν σάρκα προσείληφας, καὶ διπλοῦς ἐχρημάτισας, μακρὰν ἀπερράπισε, καὶ τομὴν καὶ τὴν σύγχυσιν, ὁ Χρυσόστομος, Ἰωάννης Θεάνθρωπε.

Καταβασία

«Ἐβόησέ σοί, ιδών ὁ Πρέσβυς, τοὶς ὀφθαλμοὶς τὸ σωτήριον, ὁ λαοὶς ἐπέστη. Ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου».

Κοντάκιον Ὕχος α' Χορὸς Ἀγγελικὸς

Ἐφράνθη μυστικῶς, ἡ σεπτὶ Ἔκκλησία, τὴ ἀνακομιδή, τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου, καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ώς χρυσίον πολύτιμον, τοὶς ὑμνούσι σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταὶς πρεσβείαις σου, τῶν ιαμάτων τὴν χάριν, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Ο Οἶκος

Ἡ λαμπάς, ἡ τῶν ἔργων μου στυγνὴ πέφυκεν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ δειλιῶ πρὸς ὑπάντησιν τοῦ ἵερού σου σκήνους, ἀλλ' αὐτὸς μὲ ὁδήγησον, καὶ τὰς τρίβους μου εὕθυνον, μετανοίας παρέχων μοὶ καιρὸν πανάγιε, ώς αὐτῆς κῆρυξ ἔνθεος, καὶ τῶν παθῶν μου τῶν πολυτρόπων κατεύνασον ζάλην, καὶ παγίδων τοῦ Βελιάρ ἀφαρπάσας με, εἰς τέλος σώσόν με, ὅπως ὑμνῶ σου ἀξίως τὴν θείαν ἐπάνοδον, ώς πρὶν καὶ τὴν κοίμησιν τολμήσας ἐδόξασα, Ἰωάννη Χρυσοστόμε.

Συναξάριον

Τὴ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι

- Νεκρὸς καθίζῃ, ὡς Ἰωάννη, θρόνῳ,
- Άλλ' ἐν Θεῷ ζῶν, πάσιν Εἰρήνη, λέγεις.
- Ἀπνουν ἐβδομάτη κόμισαν δέμας εἰκάδι χρυσοῦν.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Ἡ Ἁγία Μαρκιανὴ Βασίλισσα, ἡ ἐν τοῖς Ἀγίοις Αποστόλοις, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Τὴν Βασίλισσαν Μαρκιανὴν ἐκ βίου,
- Χριστὸς Βασιλεὺς ἔξαγει Βασιλέων.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ὄσιος Κλαυδῖνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ψυχὴς ἴδων σῆς κάλλος ἔξηρημένον,
- Ο ψυχεραστὴς λαμβάνει σὲ Κλαυδίνε.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ὄσιος Πέτρος ὁ Αἰγύπτιος εἰς βαθὺ γῆρας ἐλθών, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ως ὥριμός τὶς σῖτος ἐκ γήρως Πέτρε,
- Οἶνον ταμείω συγκομίζει τῷ τάφῳ.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου

Ωδὴ ζ' Ο Εἰρμὸς

«Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πὺρ ἡδέσθη ἐν Βαβυλώνι ποτέ, διὰ τοῦτο οἰπαῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ἀγαλλομένω ποδί, ώς ἐν λειμώνι χορεύοντες ἔψαλλον. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ἡ μόνη ἀπείρανδρος, ἡ μόνη ἄφθορος, χαῖρε Δέσποινα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ, ἡ παιδοτόκος καὶ ἀπειρόγαμος, τὸ ξένον χαῖρε καὶ φρικτὸν μυστήριον, χαῖρε Αγγέλων τρυφή, χαῖρε ἀνθρώπων χαρά.

Σιών πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως τῶν Βασιλέων Χριστοῦ, περὶ ἦς ἐλαλήθη, δεδοξασμένα χαῖρε Θεόνυμφε, χαῖρε ἡ κλῖμαξ, δι' ἦς μεταβαίνομεν, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ζωήν.

Λειμῶν θεοφύτευτος, εὐώδης κῆπος θεοβλαστούργητος, ἀνεδείχθης Παρθένε, ἀθανασίας ἄνθος

άνθισασα, διὸ συμφώνως τὸ χαίρε σοὶ κράζομεν. Χαῖρε χαρὰς χορηγέ, χαῖρε πηγὴ γλυκασμοῦ.

Ὑπέρτιμε Δέσποινα, ἐξ ἀτιμίας παθῶν με λύτρωσαι, ἵνα σοὶ χαρμοσύνως, τὸ χαῖρε κράζω, χαῖρε ἀγνείας πηγή, χαῖρε ταμεῖον πάστης καθαρότητος, χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ, χαῖρε χωρίον Χριστοῦ.

Τοῦ Άγίου

Ο τοὺς Παίδας δροσίσας

Άκριβὴς ἐπεγνώσθης θεηγόρος, καὶ κοινὸς ἀντιλήπτωρ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἡμαρτη κότων, Ὅσιε, παρεγγυῶν τὴν μετάνοιαν.

Ως χρυσὸς ἐν καμίνῳ τῶν κινδύνων, πυρωθεὶς Ἱεράρχα οὐκ ἔχωνεύθης, οὐκ κατεφλέχθης, δοκιμασθεὶς γάρ ἔδειξας, ὑπεροβρύζους τοὺς πόνους σου.

Οὐκ ἐνάρκησας νας, οὐκ ἡσχύνθης οὐ προέκρινας, ἀδικίαν δικαιοσύνης Ὅσιε, καὶ μαρτυρεῖ ὁ τῆς χήρας ἄγρός.

Θεοτοκίον

Χαῖρε κούφη νεφέλη, χαῖρε πύλη, δι' ἣς μόνος διῆλθεν, ὁ Θεὸς ἡμῶν Θεοτόκε, ἀφθόρω τόκω ἄσπορος, ἐκ σοῦ Υἱὸς γεννηθεὶς οὐ τραπεῖς.

Ἔτερος τοῦ Άγίου

Ως πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς

Ξενοῦν τὴν χήραν Σοφέ, ἀσύγγνωστον φάσκοντα, τῶν ἐξ αὐτῆς ξένον σὲ ποιεῖ, ἐκ τῆς βασιλίδος ἡ πάντολμος γυνή, ξένη θείας χάριτος, ξενώσει χρηματίσασα, τῶν σοφῶν διδαγμάτων σου.

Ἄλλ' ἐπανῆλθες ἡδύς, ώς ἥλιος νέφεσιν, ἀποκρυβεὶς μέγιστε φωστήρ, καταφωσφορῶν φωτανγία μυστική, τῶν χρυσῶν δογμάτων σου, τοὺς φωτισθέντας ἅπαντας, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Διαίρω σοὶ τὰς ἐμᾶς, παλάμας Χρυσόστομε, περιβολαὶς ἔνδον σὲ λαβεῖν, τὸν νυμφαγωγόν, ἐπανήκοντα λαμπρῶς, φίλτρον ώς χρόνιον, ἡ Ἑκκλησία κράζει σοί, ἔορτάζουσα σήμερον.

Θεοτοκίον

Ως μυστικὴ τὶς λαβίς, τὸν ἄνθρακα φέρουσα, τὸν νοητὸν ἔρχη πρός, ναον, ὃν Συμεὼν λαμπρυνθήσεται χερσί, Πάναγνε δεξάμενος, καὶ τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, προφητεύσει σαφέστατα.

Καταβασία

«Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παίδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένω, ἀκηράτω, ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Τῆς Θεοτοκου

Ωδὴ η' Ό Είρμος

«Εὐλογεῖτε παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεόν, ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πὺρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερψυοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα Πανάγιον, εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ίεσσαι ἐκ ρίζης, χαῖρε ράβδος βλαστήσασα, χαῖρε ἀποτίστως ἀνθηφοροῦσα, ἄνθος τὸν Χριστὸν ὠραῖον, χαῖρε πῖον ὄρος, χαῖρε κατάσκιον, χαῖρε Θεοῦ ὄρος, ἐν ᾧ κατοικεῖν ὁ Λόγος, πάντων ηὐδόκησε πρὸ τῶν αἰώνων.

Σιδηρᾶ σου ράβδω, κραταιὰς ἀντιλήψεως, ώς ύλακτοῦντας κυνας, ώς ὠρυομένους θήρας, τὰ περικυκλοῦντα τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, ἀποσύβει πάθει, δεινῶς μὲ πολιορκοῦντα, ἵνα τὸ χαίρε σοὶ Παρθένε κράζω.

Ωραιώθης ὅλη, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλεσιν, ὑπὲρ νιοὺς ἀνθρώπων, Χριστὸν τεκοῦσα, ἡ ἐν γυναιξὶν ὠραία,

διὸ σοιτὸ χαῖρε κράζομεν χαίροντες, χαῖρε Θεοτόκε, Ἀγνη κεχαριτωμένη, χαῖρε τῆς κτίσεως ἐνδοξοτέρα.

Δανιὴλ ὁ εῖδεν, ὅρος πρὶν ἀλατόμημον, Θεογεννῆτορ χαῖρε, ἐξ οὗ ἐτμήθη, ἀκρογωνιαῖος λίθος. Χαῖρε θεοδόχε, ἀνθρακοφόρε λαβίς, χαῖρε τῶν ἀὺλων, Ἀγγέλων ἀγιωτέρα, χαῖρε τῆς κτίσεως τιμιωτέρα.

Τοῦ Ἅγιου

Οἱ θεορρήμονες Παῖδες

Ἡ θεορρήμων σου γλῶσσα ἐν τῷ κόσμῳ, ὃσπερ χρυσήλατος σάλπιγξ, ἐξ οὐρανοῦ ἀπηγήσασα, Ἱεράρχα Κυρίου, τὴν πλάνην ἀπῆλασε.

Ἴερουργὲ τῶν ἀρρήτων μυστηρίων, μυστιπόλε τῶν ἄνω, καὶ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχε, ἰκετεύων, μὴ παύσῃ, σωθῆναι τὴν ποίμνην σου.

Ως τῇ Τριάδι λατρεύων Ἱεράρχα, καὶ χορῶ τῶν Ἀγγέλων, συναυλιζόμενος Ὁσιε, ἰκετευων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον

Ὑπερφυῶς ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα, τὸν ἀγεώργητον βότρυν, Παρθενομῆτορ ἐβλάστησας, ἐπαξίως οὖν πάντες, τὸ χαίρε σοὶ κράζομεν.

Ἐτερος τοῦ Ἅγιου

Ἀστέκτω πυρὶ

Μαστοὶς ἔόσεβ, εἴας σε Πάτερ Ὁσιε, τὴν θρέψασαν ἐκτρέφεις Ἐκκλησίαν, ἀπονέμων ἑπταπλασίω, ἄρτῳ θείας χάριτος, ταύτῃ θρέπτρᾳ, γλεῦκος προχέων, ὃς πόμα δέ, τὸ τῶν ἱαμάτων, παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Εἰς πᾶσαν τὴν γὴν ἐπεξῆλθε, Πάτερ σου ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων, ἀλλ' ἡ ἔκφρων βασιλὶς σὲ περιορίζειν, τοπικῶς ὑπεύληφεν, ἀλλ' ἐψεύσθη, σὺ γὰρ ως γίγας ὑψίδρομος, τὸ πᾶν περιλάμπεις, τῶν λόγων ταῖς ἀκτίσι.

Λαμπρύνθητι σήμερον σύλλογος, Πιστῶν μέτ' εὐφροσύνης ὑπαντῶντες, τῷ προκρίτῳ τῶν διδασκάλων, ἥκει γὰρ ἐφέστηκε διανέμων, πᾶσι τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, ἡς ἐμφορηθῶμεν, γηθόμενοι πλουσίως,

Θεοτοκίον

Ὥρῳ σὲ Μητρὸς ἐν ἀγκάλαις, οἰδὰ σὲ δ' ἀπρόσιτον θεότητος τὴ φύσει, πῶς οὖν Λόγε χερσὶ κατέχῃ, ὃς χειρὶ τὴν σύμπασαν ἔχεις κτίσιν, ἔφη Συμεὼν Θεάνθρωπε, τὴν ἀπόρρητόν σου, δοξάζων δυναστείαν.

Καταβασία

«Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαι, τὴ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερψυοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τῆς Θεοτόκου

Ωδὴ θ' Ὁ Είρμος

«Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος, διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Ίδού σὲ πᾶσαι γενεαί, μακαρίζουσι, τὴν ἀειμακάριστον, ως προεφήτευσας, Θεογεννῆτορ ἐκ θείου Πνεύματος, καὶ ως τεκούσῃ τὴν χαράν, τὸ χαῖρε βιώσι σοί. Χαῖρε ζωῆς θησαυρέ, χαῖρε κρήνη, ψυχικὸν μέλι βρύουσα.

Ὦρθωσας Δέσποινα Ἀγνή, τοῦ προπάτορος Ἄδαμ τὸ ὄλισθημα, καὶ τῆς προμήτορος, Εὔας τὴν λύπην εἰς χαρὰν ἔτρεψας, ως οὖν αἵτια τῆς χαρᾶς, τὸ χαῖρε βιώμέν σοί. Χαῖρε χαρὰ τῶν Πιστῶν. Χαῖρε τῶν

Χριστιανῶν ἀγαλλίαμα.

Ἄξιον χαίρε σοὶ βοῦν, ἐν σοὶ γὰρ οὐσιωδῶς ἡ ἀϊδιος, χαρὰ ἐσκήνωσε, Παρθένε Κόρη Θεογεννήτρια.
Χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς, χαῖρε ἡ χρυσόρρειθρος, ἀθανασίας πηγή, χαῖρε νέκταρ ἀληθὲς ἡ προχέουσα.

Νύσσει μου βέλει γλυκερῶ, τὴν καρδίαν ὁ σὸς πόθος Πανύμνητε, καὶ ἐκβιάζει με, Χαίρε σοὶ κράζειν διὰ παντὸς καὶ βοῦν. Χαῖρε γαλήνιε λιμήν, χαῖρε ἡ ποντίσασα, τὸν νοητὸν Φαραώ, γλυκυτάτη εὐδιάβατος θάλασσα.

Τοῦ Ἅγιου

Τὸν προδηλωθέντα

Ἄλλος χρυσορρόας, ἐφάνης πάγχυσε Πάτερ, τὸ χρυσοῦν γάρ στόμα, καὶ ἡ γλυκείά σου γλῶσσα, πλημμυροῦσι τῷ τῶν δογμάτων πελάγει, καὶ ψυχὰς αὐχμώσας καταρδεύουσι.

Θάλασσαν ὑπάρχουσαν, ἀδιάβατον Πάτερ τὴν Γραφὴν βατήν, καὶ πλευστὴν ἀπειργάσω τῷ κόσμῳ, τῷ ιστίῳ ἀναπετάσας τοῦ λόγου, καὶ πρὸς γνῶσιν ἄκλυστον ἔλάσας τόν νοῦν.

Σὺ τῆς ἀκενώτου πηγῆς, ἀντλήσας τὰ ῥεῖθρα, ποταμοὺς δογμάτων, τὴ Έκκλησίᾳ προχέεις, ἐξ ὃν ἄπαντες οἱ διψῶντες ἀντλοῦμεν, νάματα χρυσόρρειθρα Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον

Βᾶτον καιομένην πυρί, καὶ μὴ φλεγομένην, προσεώρα πάλαι, Μωσῆς Θεομῆτορ Παρθένε, τὴν θεόδεκτον προτυπῶν σου γαστέρα, ὑποδεξαμένην τὸ ἀκήρατον πύρ.

Ἔτερος τοῦ Ἅγιου

Καινὸν τὸ θαῦμα

Στρατὸς Ἄγγέλων, δῆμος Προφητῶν, Ἀποστόλων τε καὶ τῶν Μαρτύρων θεῖος χορός, ἡμῖν συναγάλλονται φαιδρῶς κοινωνοῦντες, τῆς Ἔορτῆς Παμμάκαρ, καὶ τὸν ὕμνον τῶν σῶν, οἰκείαν ἡγούμενοι τὴν χάριν, πάντων γὰρ ἔσχες, ἐν σοὶ τὸν βίον ἀποματτόμενος.

Ίδού τοῦ κόσμου ἔλαμψε τὸ φῶς, ὁ πανύψηλος ἐναπέφηνε θεῖος πυρσός, τὸ γλυκύρρον πέλαγος, τῶν θείων χαρίτων, ἐμφορηθῶμεν δεῦτε τοῦ φωτὸς ἀδελφοί, θαλφθῶμεν, ἀρδεύσωμεν καρδίας, ἄσμασι πάντες, τὸν Χρυσορρήμονα μεγαλύνοντες.

Ως ὀβιολοὺς σοὶ δύω τὴν ὡδήν, ἀπόρου μου καὶ δειλαίας Παμμάκαρ ψυχῆς, ἀγαθῶν παντοίων μέν, οἰκτρῶς χηρευούστης, πόθου δὲ θείου πλούτῳ προσαγαγούστης αὐτήν, χρηστότητος μίμημα τῆς θείας, δέχοιο χάριν, ἀντιβραβεύων μοὶ πλουσιόδωρον.

Θεοτοκίον

Βαδίζων τρέμω, ἔφη Συμεών, τὸν σαλεύοντα τὴ προσβλέψει δὲ πᾶσαν τὴν γήν, κατέχων ῥωνύμοια, σὸν τόκον Παρθένε, τῆς τρομερᾶς σαρκὸς δ' ἀπολυόμενος, χρησμῶν μοὶ τῶν θείων ἀποβάντων, χαίρων κομίζω καὶ τοὶς ἐν ἄδῃ, λύτρον τὰ εὐαγγέλια.

Καταβασία

«Ἐν νόμῳ, σκιὰ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῦγον, ἄγιον Θεῷ, διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον Γυναῖκες ἀκούτισθητε

Ἀγάλλον πολις πόλεων, πασῶν ἡ Βασιλεύουσα, ὡς τοῦ καλοῦ σου Ποιμένος, τοῦ Ποιμενάρχου τὸ σκῆνος, ἀπολαβοῦσα σήμερον, τοῦ σὲ καὶ κόσμον ἄπαντα, ῥυθμίζοντος καὶ σώζοντος, μελισταγοῦς Χρυσοστόμου, καὶ ἐπικρότει τοὶς ὕμνοις.

Θεοτοκίον, ὅμοιον

Φρικτὴ ἡ προστασία σου, Μαρία Θεοκόσμητε, καὶ φοβερά σου ἡ δόξα, πάση τὴ γῆ Θεοτόκε, εἰς σὲ γὰρ

νῦν καυχώμεθα, σὲ καὶ μεσίτην ἔχοντες, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κτίστην σου, τὴν ἀκοιμήτω πρεσβεία, τὴν σὴ σωθείημεν πάντες.

Εἰς τὸν Αἴνους, ιστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος δ' Ἐδωκας σημείωσιν

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ Ιερά σου διδάγματα, προχεόμενα πάνσοφε, πλουτίζει Χρυσόστομε, πενομένας φρένας, καὶ ἀποδιώκει, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλύν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμώνα τε, διὸ σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος.

Ἄδικως τῆς ποίμνης σου, ἀπελαθεὶς Πάτερ Ὄσιε, προσωμύλησας θλίψει, πικραῖς ἐξορίαις τε, ἐν αἷς ἡξιώθης, μακαρίου τέλους, οὕτα γενναῖος ἀθλητής, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον, διὸ τὴν ἐπανόδω σου, ἡ Ἔκκλησία ἀγάλλεται, ἦν χρυσῷ κατεκόσμησας, τῶν παντόφων δογμάτων σου.

Ο στῦλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοὺς νάμασι, τῶν δογμάτων κατάρρυτος, ὁ νοὺς ὁ οὐράνιος, τῆς θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, τῆς μετανοίας κῆρυξ ὁ ἔνθεος, φωστὴρ ὁ διαιγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνείσθω Χρυσόστομος.

Κόσμον ὃς βασίλειον, ἡ Βασιλίς τὸ σὸν λείψανον, δεξαμένη Χρυσόστομε, ἐν τούτῳ σεμνύνεται, καὶ ἐγκαυχωμένη, ἐπὶ τοῖς σοὶς λόγοις τὴν οἰκουμένην συγκαλεῖ, εἰς εὐφροσύνην καὶ θείαν μέθεξιν, ἀφθόνων τῶν χαρίτων σου, μεγαλοφώνως κραυγάζουσα, Ἰησοῦν ὑπεράγαθε, σὺ εἶ δόξα τῶν δούλων σου.

Δόξα... Ὅχος δ' Γερμανοῦ

Πάτερ Χρυσόστομε, ὡς ποταμὸς θεόβρυτος, ἐκ τῆς Ἐδέμ μυστικῶς ἐξερχόμενος, εἰς ἀρχὰς τέσσαρας διαδραμῶν, σοὶς λόγοις τῆς γῆς τὰ πέρατα, πάντα πιστὸν κατήρδευσας, τὴν παγχρύσω διδασκαλία σου, διὸ τὴν ἐπάνοδον, σοῦ τῶν θείων λειψάνων, ἡμῖν σαφῶς πολιτογραφήσας, πρεσβεύεις σωθῆναι, τὰς ψυχὰς Ἰωάννη, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Απόλυτις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἀγίου Ωδὴ γ' καὶ ζ'.

Ἀπόστολος.

Ἄδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἐπρεπεν Ἀρχιερεύς...

Ἐναγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος, Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα...

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος, Ἀλληλούϊα.